

науки, освіти й виробництва та науково їх обґрунтувати; намітити цілі, завдання, принципи, основні напрями інтеграції; закріпити правовий статус суб'єктів інтеграції та державні гарантії їх діяльності; визначити елементи, що будуть складати систему співробітництва наукових, освітніх й виробничих установ, а також визначити повноваження суб'єктів державного регулювання та управління в сфері такого співробітництва; закріпити форми і методи державного регулювання та управління процесом інтеграції науки, освіти й виробництва; визначити форми здійснення інтеграції науки, освіти й виробництва; розробити механізми щодо розвитку та зміцнення взаємовигідного співробітництва в рамках двосторонніх та багатосторонніх угод, а також запропонувати мотиваційні механізми, що забезпечують процес вмотивовування працівників до діяльності, що спрямована на досягнення цілей інтеграції. Відтак, модернізація навчальних програм стало дієвим інструментом для запровадження інноваційних освітніх методик. Оновлене нормативно-правове забезпечення освітньої галузі, водночас, розширює рамки професійної свободи вчительства і, звідси, встановлює високі вимоги до професіоналізму педагогів. Зміну фокусу освітньої діяльності новаціями задекларовано у бік практики, інтерактивності та функціональності.

З огляду на вищезазначене, публічне адміністрування якістю освітніх послуг можна визначити як діяльність суб'єктів публічної адміністрації, яка полягає у встановленні, зміні чи припиненні прав та функціональних обов'язків учасників освітньої діяльності через осучаснення нормативно-правової бази дій з метою задоволення потреб особистості, суспільства та держави.

Джерела

1. Освітня реформа: результати та перспективи. Інформаційно-аналітичний збірник; Міністерство освіти і науки України; Інститут освітньої аналітики. Київ, 2019. 228 с, с. 28.
2. Поступна О. В. Механізми інтеграції науки, освіти й виробництва: проблеми та особливості. Теорія та практика державного управління : зб. наук. пр. Харків : Вид-во ХарПІ НАДУ «Магістр», 2012. Вип. 3 (38). С. 116-122.
3. Про вищу освіту : Закон України від 1 липня 2014 р. № 1556- VII : за станом на 16 січ. 2016 р. URL : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1556-18/page> (дата звернення: 1.12.2022).
4. Про освіту : Закон України від 5 вересня 2017 р. № 2145- VIII. URL : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2145-19> (дата звернення: 1.12.2022).
5. Семенець-Орлова І. Тенденції реформування освітньої системи сучасної України: управлінський аспект. *Матеріали ІХ Всеукраїнської міжвузівської конференції студентів та молодих учених* (м. Дніпро, 27 квітня 2018 р.). Дніпро, 2018. С.174-177.
6. Енциклопедичний словник з державного управління / уклад. : Ю. П. Сурмін, В. Д. Бакуменко, А. М. Михненко та ін. ; за ред. Ю. В. Ковбасюка, В. П. Трошинського, Ю. П. Сурміна. Київ : НАДУ, 2010. 820 с.

Шпирало-Запоточна Лілія Романівна

Кандидат мистецтвознавства, доцент

Львівська національна академія мистецтв

ІНВАРІАНТНІСТЬ КУЛЬТУ ДЕРЕВА ЖИТТЯ В СУЧАСНІЙ КОВАНІЙ МЕТАЛОПЛАСТИЦІ УКРАЇНИ

Звертаючись до сучасних вітчизняних художніх практик, а саме, до художнього металу, де досить часто трапляються рудименти древнього культу Дерева життя, можна простежити інваріантність його трактування як у духовно-світоглядному, так і художньо-образному аспектах. Актуалізація даного концепту викристалізувалася в струнку систему світоглядних зв'язків, визначила узгодженість і упорядкованість планів буття, утвердила життя в всіх його проявах та трансформаціях.

Упродовж віків образно-художнє освоєння світу відбувалося шляхом функціонування мистецтва. На кожному етапі свого розвитку воно трансформувало дані інваріантні символи свого соціуму, переводячи їх в ту чи іншу мистецьку фору. Проте основний первинний зміст при цьому не втрачався.

Про популярність культу Дерева життя в новітніх мистецьких практиках кованої металопластики України свідчить широкий регіональний контекст апробації даного образу. У Дніпропетровську активно послуговується цим мотивом студія-майстерня «Птах». Композиція «Дерево» одного з приватних будинків вирізняється передусім реалістичним прочитанням давнього архетипу та своєрідністю орнаментальної стилістики, наближеної до класичних взірців.

Майстри низки фірм і приватних підприємств Луцька активно використовують мотив Дерева життя як в оздобленні інтер'єрів приватних і громадських споруд, так і в екстер'єрах, синтезуючи при цьому різні види мистецтв [1, с. 42]. Художньо-образним концептом оформлення відпочинкового комплексу «101 км» членами творчої спілки з художнього кування «Говерла», стала рослинна орнаментика, чільне місце в якій посів мотив Дерева. В руслі актуальних мистецьких інтерпретацій вирішено панно «Дерево». Пластична організація усіх структурних складових справляє враження єдності та цільності художнього задуму, в яких, як сам архетип Світового дерева, так і новітні засади синтезу різних видів мистецтв, зіграли свою ключову роль.

Досить активно в цьому напрямі працює ковальське підприємство «Писанка», що знаходиться в містечку Городок на Львівщині. Своєрідною візитівкою «Писанки» стали твори кованої металопластики, в

яких прослідковується інтерпретація давніх архетипів української культурно-мистецької спадщини: Дерева життя, калини, соняхів, предметів облаштування домашнього устрою, хатини з усіма атрибутами ведення господарства – глечиками на тинах тощо. В арсеналі реалізованих проєктів широкий стилістично-образний спектр: від абстрактно-геометричних орнаментальних мотивів до ремінесценій львівського модерну чи арт-деко [2, с. 82]. На особливу увагу заслуговує монументальна брама «Древо України» виставково-музейного комплексу «Мистецький арсенал» у Києві, авторства Юрія Шостака. В основі композиції використано давній архетип – Дерево життя у своєрідній авторській інтерпретації з використанням тенденцій сучасної стилістики.

У рамках міжнародного ковальського фестивалю «Свято ковалів» у Івано-Франківську була створена композиція «Дерево щастя» [3, с. 76]. Виконана з масивних пластин металу, розрізаних і стилізованих під гілки дерева, вона стала окрасою центральної частини міста. Досить реалістично трактований масивний стовбур гармоніює з легкістю й ажурністю верхньої частини твору. Такий підхід інтерпретації образувтілює колективні архетипи мистецької спадщини. Як вважає дослідник О. Добродум, інколи це знаходить прояв в інтуїтивному прочитанні сутності давніх космогонічних уявлень, коли митці в своїх творчих практиках акцентують первинні мотиви у вигляді початкових архетипів [4, с. 131].

Таким чином, концепція Дерева життя є однією з універсальних знакових систем України, що акумулює у собі соціальне значення і містить як консервативну (соціальна пам'ять, навички, знання), так і динамічну підструктуру (світоглядні форми свідомості в їх розвитку) широко вживані у творах сучасної кованої металопластики.

Джерела

1. Ланова Н. Об'єднані творчістю. Ковальська майстерня. 2007. № 4 (10). С. 42-45.
2. Шмагало Р. Т. Художній метал України ХХ-ХХІ ст. Енциклопедія художнього металу. Т.2. Львів: Априорі, 2015. 276 с.
3. Матоліч І. Я. Тенденції розвитку ковальського мистецтва (за підсумками міжнародного фестивалю «Свято ковалів», м. Івано-Франківськ). Artanddesign. 2020. №2. С. 73-82.
4. Добродум О. В. Світло дерево як культурний символ в єдності та різноманітті. URL: <https://www.myslenedrevo.com.ua /uk/Sci/Culturology /uvuk/WorldTree.html>

Солецький Артур Олександрович

Львівська національна академія мистецтв

Науковий керівник: Бокотей Михайло Андрійович, кандидат мистецтвознавства, доцент,
член-кореспондент НАМУ, Львівська національна академія мистецтв

ЮРІЙ СОКОЛОВ – ВИЗНАЧНА ПОСТАТЬ У ЛЬВІВСЬКОМУ МИСТЕЦЬКОМУ СЕРЕДОВИЩІ, КОНЦЕПТУАЛЬНІ ПРАКТИКИ

У мистецькому середовищі Львова на початку 1980-х рр. одною з визначних постатей став художник Юрій Соколов. Він належав до перших художників, які працюють у площині концептуальних практиках, і вплинув на цілу низку митців. Одними з найвизначніших кураторських проєктів автора стали: «запрошення до дискусії», 1988 р.; виставки «Театр речей, або Екологія предметів», 1988 р.; «Плюс '90», 1990 р.; проєкт «У пошуках спокуси. Жіноча виставка» у львівському етнографічному музеї, 1994 р.

Одним із перших в українському мистецькому дискурсі Ю. Соколов створює інсталяції, перформанси, енвайроменти на теренах Львова. У 1993 р. митець засновує публічну некомерційну інституцію, галерею «Децима». Першою виставкою в «Децимі» був груповий проєкт «Пошук примхливих зваб», у якому брали участь чимало художниць зі Львова, Києва й Берна (Швейцарія): О. Блажко, З. Габар, А. Денисюк, Г. Жигульська, О.Г. Липа, В. Ковальчук, М. Ліхтштайнер, Г. Левицька, Т. Мун, О. Мілентій, І. Сильвестрова, М. Скугарева, Т. Флоринська. Простір проіснував усього рік. Проєкти, які створювали митці були доволі провокативними та нарощували навколо себе дискусійне поле не тільки серед митців. 13 червня 1994 р. відбулася виставка-акція Ю. Соколова «Мільйон кіток, або Кам ту веазефлейвор із», присвячена 25-літтю мінімал-арту [1].

Згодом Ю. Соколов заснував інший простір «Червоні рури», навколо якого також вдалося згуртувати коло львівських митців, котрі займалися новітніми практиками: Сергій Якунін, Дмитро Кузовкін, Анна Сидоренко та ін. Через 20 років після закриття «Червоних Рур» молоді львівські художники Стас Туріна, Павло Ковач та Юрко Білей продовжили вже традиційну для Львова альтернативну галерейну діяльність, створюючи новий простір «Єфремова 26», який знаходився неподалік від свого попередника – «Червоні Рури». Також традиційно заклад увібрив кращі риси альтернативних осередків. Безперечно, цей простір зробив вагомий вклад у життя міста, навіть проіснувавши всього 10 місяців. Пізніше Ю. Соколов увійшов до складу «відкритої групи» як ідейний натхненник проєкту.

Джерела

1. Ложкіна А. Перманентна революція, мистецтво України ХХ-початку ХХІ ст.